

Nytt liv i New York

Anders Krisár byter hemmabas, från Stockholm till New York, för att få nya perspektiv. Men fascinationen för människokroppens sårbarhet tar han med sig.

Text Eva Magnuszewska Foto Sanna Lindberg

Anders Krisár avvek från konstvärldens huvudfåra redan från början. Han tog sig aldrig över den institutionella tröskeln som alla förhoppningsfulla konstnärer väntas ta sig över – han är självlärd och bestämde sig för att bli konstnär först i sena tjuoårsåldern.

– Jag är fortfarande omskriven som en outsider i konstvärlden, vilket är förstäligt eftersom jag inte kommer från någon skola. Mig gör det detsamma.

Vägen fram till sitt i dag väl etablerade konstnärskap går mellan världar som graffiti, musikkomposition, reklam och tävlingsschack.

– Jag kände en sådan tristess över det jag sysslade med som art director. Jag längtade efter att göra något som var enbart mitt. Som barn ritade jag massor och skulpterade mycket i potatismos. Och i tonåren målade jag graffiti. Men att bli konstnär var inte prioriterat när jag växte upp, eftersom jag vid den tiden fokuserade på att få ett ordnat liv ...

Du vann ändå erkännande omedelbart – varför gjorde du det tror du?

– Kanske för att det jag visade var ganska utvecklat och välgjort. Och för att jag fick debutera hos en fantastisk gallerist, Mia Sundberg. Hon hade bra kontakt med samlare i New York och det gav mig bra representation även där.

– Jag har arbetat med detta tema ända sedan jag blev konstnär; upplösningen av kroppen som förs ihop på nytt, berättar Krisár.

Hur påverkar din konst dig i dag?

– Jag blir faktiskt överraskad över att den ger mig en sådan tillfredsställelse.

Anders praktik spänner över flera olika medier, som fotografi och performance art, men hans senaste arbeten har kommit att bli mer skulpturala. De hyperrealistiska torsoerna i hudfärgad plast är hans svar på vad människa är, varifrån vi kommer och hur vi uppfattar oss själva. Det är berättelsen om jagets utveckling, en slags psykoanalytisk studie, som är honom mest angelägen.

– Människokroppen är så otroligt fascinerande, men samtidigt skrämmande. Det är otäckt hur sårbara vi är och att vårt psyke är så starkt förenat med våra kroppar.

Hur reagerar betraktarna på din konst?

– Många känner igen sig i verken. De verkar tycka om det jag gör. Ateljén består av flera rum med vita väggar och stora fönster med fantastiskt ljusinsläpp. Här luktar det båt, eftersom plasten som Anders Krisár gjuter i är polyesterplast – samma material som ofta används för att tillverka just båtar i.

Det är en mycket omsorgsfull skapandeprocess som ger skulpturerna liv. Avgjutningen involverar egentligen en mängd olika material, som lera, vax, gips, plast, glas och oljefärg. Alla materialen har prövats otaliga gånger och i flera år – allt för att skulpturerna ska se så verkliga och levande ut som möjligt. När de väl har slipats och polerats, har ytorna fått samma ton och lyster som mänsklig hud.

– Allt börjar med en känsla, senare kommer idéen. Jag försöker tänka så lite som möjligt, det kan kontaminera idéerna. Det kan ibland ta flera år innan jag börjar arbeta i ateljén med ett verk.

Verket *M* till exempel, en av Anders Krisárs mest kända skulpturer (och en av alla de torsoerna i den stora bilden till höger) påbörjades inte förrän efter fem år i skissblocket.

Varifrån kommer din inspiration?

– Finns det en bättre inspirationskälla än livet själv? Jag arbetar snarare med att avskärma intryck än att ta in dem.

Från ateljéns dator spelas Bach, Mozart, Beethoven och Tupac.

– Tupacs musik ger mig energi, speciellt när den spelas högt.

Och för att få mer energi i enlighet med Tupac Shakurs legendariska rap, flyttar Anders Krisár till hiphop-legendens hemstad New York i höst, tillsammans med sin fru och två av sina fem ateljéassistenter, för att verka inom världsmetropolens mycket mer livfulla konstscen.

Vad vill du få ut av New York?

– Jag får så bra respons därifrån just nu så jag vill fortsätta mitt arbete där, knyta nya kontakter och visa min konst för fler.

Vad är det bästa inom konstvärlden just nu?

– Vad som är bäst just nu intresserar mig faktiskt inte så mycket – jag imponeras av långa konstnärskap som håller konstant god kvalitet. ©

Anders Krisár

ÅLDER: 41 år.

ATELJÉ: I Enkehuset, en ateljéförening på Norrtullsgatan 45 med bland andra Eva Wolgers och Ylva Kullenberg i huset.

BOR: Just nu i Stockholm, men flyttar till New York i höst.

UTBILDNING: Konstfack i Stockholm, School of Communication Arts i London samt musikkomposition vid New York University.

AKTUELL MED: En ny serie verk till den kommande soloutställningen hos galleri Christian Larsen som öppnar 15 maj och likaså till gruppställningen i Wien som öppnar den 24 april (där bland andra Doug Aitken, Pipilotti Rist och Joseph Beuys medverkar).

Skulpturen *M* fanns fem år i skissblocket innan den tog fysisk form.

”Som barn skulpterade jag mycket i potatismos.”